

ინსტრუქცია

სამეცნიერო მასალა უნდა მომზადდეს ქვემოთ მოცემული პრინციპების შესაბამისად; ჟურნალში არ დაიბეჭდება უკვე გამოქვეყნებული მასალა; გამოსაქვეყნებლად განიხილება ექსკლუზიურად ჟურნალისთვის შემოთავაზებული სტატია.

ენა: სამეცნიერო ნაშრომი შესრულებული უნდა იყოს ქართულ და ინგლისურ ენაზე (ამერიკული ან ბრიტანული სტანდარტით, მაგრამ არა მათი შერევით).

ავტორის ვინაობა: მიუთითეთ სახელი და გვარი, აკადემიური ხარისხი (არსებობის შემთხვევაში) თანამდებობა. განაცხადში მიუთითეთ სრული საფოსტო მისამართი, ქვეყანა, ელექტრონული ფოსტა და ტელეფონის ნომერი, თუ არის შესაძლებელი.

მოცულობა, ფორმატი: დოკუმენტის მოცულობამ არ უნდა გადააჭარბოს 25 გვერდს (დაახლოებით 40 000 სიტყვა), დოკუმენტი, რომელიც მოიცავს 25-ზე მეტ გვერდს, დაუბრუნდება ავტორს შესამოკლებლად. ტექსტი უნდა გაფორმდეს 1.5 ინტერვალით A 4 ფურცელზე. კიდეების ზედა და ქვედა ზღვარი უნდა იყოს: 2.5 სმ, მარცხნივ და მარჯვნივ 2.5 სმ.

რეზიუმე: ნაშრომს თან უნდა ერთვოდეს რეზიუმე ქართულ და ინგლისურ ენაზე არა უმეტეს 200 სიტყვას. რეზიუმეში მიეთითება საკვლევი საგანი, პრობლემ(ებ)ის მოკლე აღწერა, კვლევის მეთოდი.

ნაშრომის სტრუქტურა: ნაშრომი უნდა ჰქონდეს მკაფიო სტრუქტურა: წარმოდენილი უნდა იყოს შესავალი და დასკვნა ნუმერაციის გარეშე. თავები უნდა დაინომროს ლათინური (I, II...) ან არაბული (1,2...) ასევე დაიყოს ქვეთავებად (შესაბამისად, ლათინური ნუმერაციისას I, 1, 1.1 ან არაბული ნუმერაციისას 1, 1.1, 1.1.1 ...).

საკვანძო სიტყვები: რეზიუმეს უნდა მოსდევდეს 8-12 საკვანძო სიტყვა

აბრევიატურები (აკრონიმები), ძირითადი ტექსტის გაფორმებისა და ციტირების სტანდარტები, ციტირება:

სასურველია, საყოველთაოდ მიღებული და გავრცელებული აკრონიმების გამოყენება (მაგ., ა.შ., წ.). ზოგიერთ შემთხვევაში დაიშვება ასევე ნაკლებად ცნობილი აბრევიატურების გამოყენებაც (მაგ., სსკ - საქართველოს სამოქალაქო კოდექსი, შკ. - შრომის კოდექსი, ცესკო - ცენტრალური საარჩევნო კომისია და სხვა). პირველი გამოყენებისას აკრონიმი მიეთითება ფრჩხილებში სრული დასახელების შემდეგ.

ნორმატიული აქტის ციტირებისას მიეთითება აქტის სრული დასახელება, მიღების თარიღი, ნომერი და ვებ მისამართი საკანონმდებლო მაცნეს ოფიციალური ინტერნეტ საიტიდან (ქართულის შემთხვევაში); უცხოური ნორმატიული აქტების შემთხვევაში, - შესაბამისი ვალიდური ინტერნეტ გვერდი (შეძლებისდაგვარად ოფიციალურ ვებ-გვერდი) ან ბეჭდური გამოცემის სრული მონაცემები წიგნისთვის, კრებულისთვის და ა.შ. მყარი პუბლიკაციის მითითების წინამდებარე სტანდარტების დაცვით.

გვარები (სახელთან ან ინიციალთან ერთად საჭიროებისას) და ლათინური გერმინოლოგია ტექსტში წარმოდგენილი უნდა იყოს დახრილი (*italic*) სახით; ეს წესი მოქმედებს როგორც ქართული, ისე ინგლისური ტექსტისათვის. უცხოენოვანი სხვა ჩანართები ძირითად (ქართულ) ტექსტში კეთდება დახრის გარეშე. უცხოური გერმინები და გამოთქმები უნდა გადმოიცეს სქოლიოში, თუ ნაშრომის უშუალო მიზანი არ არის გერმინის წარმოშობის დადგენა.

სათანალო მითითება, თუ ციტატა მოიყვანება ბრჭყალებში და სქოლიო ფორმდება ქვემოთ მოცემული წესების მიხედვით. პერიფრაზის ან ცალკეული აზრის ფორმირების წყაროს მითითებისას გამოიყენება შესაბამისი სიტყვა: „იხ.“ ან „შეად.“. „შეადარე“ მაშინ გამოიყენება, როდესაც ავტორს სჭირდება განსხვავებულ აზრზე მითითება.

ძირითად ტექსტში დასაშვებია მხოლოდ ნაშრომის სათაურთან უშუალო კავშირში მყოფი ან ასახული მიზნის მისაღწევად აუცილებელი ინფორმაციისა თუ ანალიზის მითითება. დამატებითი ინფორმაცია შესაძლებელია, მიეთითოს სქოლიოში.

ქართული ტექსტისათვის უნდა გამოვიყენოთ „ქვედა“ და „ზედა“ („...“) ბრჭყალები, უცხოენოვანი ტექსტისთვის „ზედა“ („...“) ბრჭყალები;

ციტირებული ტექსტის ბოლოს სასვენი ნიშნები - წერტილი, ორწერტილი, წერტილ-მძიმე, კითხვისა და ძახილის ნიშნები დაისმის ბრჭყალის წინ, როდესაც ისინი ასრულებენ წინადადებას და ბრჭყალის შემდეგ, კონტექსტის მიხედვით, თუ ეს ბრჭყალი ეკუთვნის ცალკეულ სიტყვას ან ფრაზას;

როდესაც სიტყვასთან ერთდროულად თავს იყრის ბრჭყალი, სასვენი ნიშანი და სქოლიოს ნიშანი, უნდა დავიცვათ შემდეგი თანმიმდევრობა: 1. ბრჭყალი, 2. სასვენი ნიშანი, 3. სქოლიოს ნიშანი (თუ სქოლიო არ ეკუთვნის ბრჭყალის შიგნით რომელიმე ტერმინს);

ციტირებული ტექსტის (წინადადების) ბოლოს კი: 1. სასვენი ნიშანი, 2. ბრჭყალი, 3. სქოლიოს ნიშანი. ერთად არ იწერება ორი ბრჭყალი. ფრჩხილების შემთხვევაში კი შეიძლება მათი განსხვავებული ნორმების გამოყენება;

ტექსტში უნდა გაირჩეს გირესა და ლეფისის გამოყენება. ლეფისი არის მოკლე ხაზი, რომლის წინ და შემდეგ არ არის ინტერვალი, გირე კი უფრო გრძელი ხაზია და მის წინ და შემდეგ აუცილებელია ინტერვალის დაცვა;

ლიტერატურული წყაროების გამოყენებისას აუცილებელია მიეთითოს:

ა) **წიგნისთვის** - ავტორის (ავტორების) გვარი, სახელის ინიციალი, წიგნის სათაური (უბრჭყალებოდ), ნაწილის, ნაკვეთის, ტომის ნომერი (თუ საჭიროა), გამომცემელი, გამოცემის ადგილი, წელი, გვერდი გვ.-ს გარეშე);

ბ) **კრებულის სტატიისთვის** - სტატიის ავტორ(ებ)ის გვარი, სახელის ინიციალი, სტატიის სათაური (ბრჭყალების გარეშე), კრებულის სახელწოდება (ბრჭყალების გარეშე), მითითებით, თუ ვისი რედაქციით გამოდის, ნაწილის, ნაკვეთის, ტომის ნომერი (თუ საჭიროა), გამომცემელი, გამოცემის ადგილი, წელი, გვერდი (გვ.-ის გარეშე);

გ) **ჟურნალის (გაზეთის) სტატიისთვის** - სტატიის ავტორ(ებ)ის გვარი, სახელის ინიციალი, სტატიის სათაური (ბრჭყალების გარეშე), პერიოდიკის სახე შემოკლებით (ჟურნ., გაზ.,) სახელწოდება (ბრჭყალებში), ნომერი, წელი (თვე, რიცხვი), გვერდი (გვ.-ს გარეშე); უცხოური წყაროების ყველა ბიბლიოგრაფიული ელემენტი უნდა მიეთითოს ორიგინალის ენაზე, ან იმ ენაზე, რომელზეც მას ეცნობა ავტორი (შესაბამისი ოფიციალური თარგმანის მითითებით).

ნაშრომში მითითებულ სამეცნიერო წყაროთა საერთო რაოდენობის არანაკლებ 2/3 უნდა შეადგენდეს დასავლეთ ევროპულ ენებზე გამოქვეყნებულ ლიტერატურას, გარდა თემის სპეციფიკიდან გამომდინარე გამონაკლისი შემთხვევებისა.

ქართული წყაროები ინგლისურ თარგმანში ეთითება თარგმნილი სახით ქართული მითითებისათვის ილენგური სტანდარტით.

სქოლიოში აუცილებელია შემდეგი სისტემის დაცვა: ავტორი (და ყველა გამოყენებული გვარი, მაგ., რედაქტორი) უნდა იყოს მითითებული დახრით (*Italic*), ხოლო ნაშრომის სათაური და დანარჩენი ინფორმაცია - გამართული

შრიფტით; ყველა ერთეული (გარდა გვარისა და სახელის ინიციალისა) ერთმანეთისაგან გამოიყოფა მძიმით და სქოლიოს ბოლოს დაისმის წერტილი.

მასალა, რომელიც მოპოვებულია ინტერნეტის საშუალებით, საჭიროებს შესაბამისი ინტერნეტგვერდისა და ამ უკანასკნელის ბოლო განახლების თარიღის მითითებას; სტატიის შემთხვევაში უნდა მიეთითოს ავტორის გვარი, სტატიის სათაური, ინტერნეტგვერდი, თარიღი. სამკუთხედ ფრჩხილებში (<....>) მიეთითება ელექტრონული მისამართი, კვადრატულ ფრჩხილებში ([....]) კი ბოლო განახლების თარიღი.

დ) საერთაშორისო სასამართლოსა და სხვა ქვეყნების გადაწყვეტილებებისათვის:

საქმეებისა და მათი გადაწყვეტილებების სახელწოდებები ტექსტში გამოიყენება ქართულად (*italic*), სრულად კი ორიგინალის ენაზე შეიძლება იქვე მიეწეროს, ან სქოლიოში მიეთითოს შემდეგი თანმიმდევრობით: მხარე მხარის წინააღმდეგ, წელი, გამომქვეყნებელი ორგანო, გვერდი, სასამართლო. შესაძლებელია ასევე ინტერნეტ ოფიციალურ ვებგვერდზე ოფიციალური მითითების სტანდარტის გამოყენება.

მაგ.: დიდი ბრიტანეთის სასამართლოებისთვის: საქმე არგილი არგილის წინააღმდეგ (*Argyll v. Argyll*, [1967] 1 Ch 302, 324, .332))

ე) ეროვნული სასამართლოების გადაწყვეტილებებისათვის:

აუცილებელია ოფიციალური ეროვნული სტილის შენარჩუნება. ერთგვაროვანი ეროვნული მიდგომის არარსებობის შემთხვევაში ავტორმა უნდა იხელმძღვანელოს შემდეგი ძირითადი წესით:

საქართველოს სასამართლო გადაწყვეტილებების გამოყენებისას უნდა გამოიყოს შემთხვევები

1. გადაწყვეტილება გამოქვეყნებულია,
2. შესაძლებელია მისი გაცნობა ოფიციალურ ელექტრონულ წყაროში,
3. ხელმისაწვდომია მხოლოდ სასამართლო არქივში და ჩამოყალიბდეს ერთიანი მიდგომები.

საერთაშორისო ორგანიზაციათა დოკუმენტების დამოწმების წესი:

გამოიყენება იმ სტილით, რომელიც გამოყენებულია ოფიციალურად საერთაშორისო ორგანიზაციის მიერ (იხ. ოფიციალური ვებ-გვერდები).

კონვენციებისა და საერთაშორისო ხელშეკრულებების მითითება:

კონვენციები და საერთაშორისო ხელშეკრულებები მიეთითება, მაგ.: 1985 Vienna

Convention for the Protection of the Ozone Layer, International Legal Materials, 1985, 1520.

სქოლიოში იმავე წყაროზე მითითებისას, რომელიც უკვე გამოყენებული იყო, საჭიროა გამოიყოს შემდეგი შემთხვევები:

ა) მუსკად წინა სქოლიოში მითითებული წყაროს ნაცვლად მიეთითება „იქვე“, ხოლო შემდეგ კი (თუ საჭიროა) მიეთითება განსხვავებული მონაცემები (ტომი, წელი, გვერდი);

ბ) მანამდე მითითებული, მაგრამ არა უშუალოდ წინამდებარე წყაროს გამოყენებისას უნდა მიეთითოს ამ წყაროს სრული დასახელება შესაბამისი გვერდით.

გამოყენებული ლიტერატურის ნუსხა: ნაშრომს უნდა დაერთოს გამოყენებული ნორმატიული აქტებისა, სასამართლო გადაწყვეტილებებისა და ლიტერატურის (სახელმძღვანელოდ იხ. ბმული).